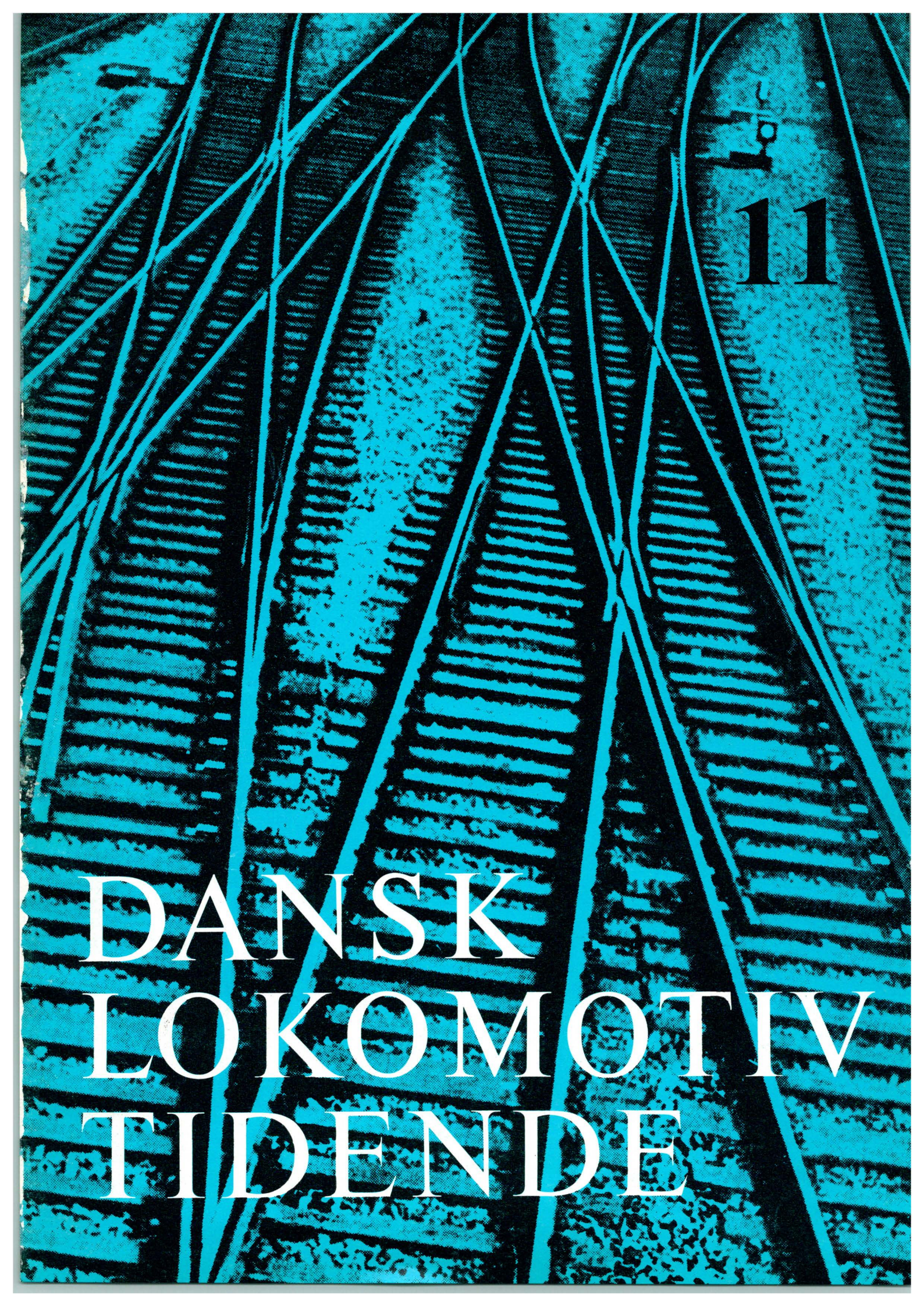
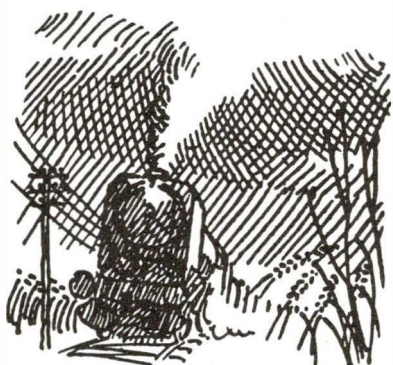

A black and white photograph of railroad tracks receding into the distance, creating a strong sense of perspective. The tracks are composed of parallel rails and cross-ties. In the upper right corner, the number "11" is printed in a large, bold, serif font.

11

DANSK LOKOMOTIV TIDENDE

DANSK LOKOMOTIV TIDENDE

10. NOVEMBER 1972 — 72. ÅRGANG

11

Indhold:

Informationsmødet	2
DSB's informationsvirksomhed	3
Førtidspensionering	4
Vandport skandalen	5
Ny fondsbørslov vedtaget	6
LT igen	10
Torden dræbere	12
Portræt af en sparer	14
ATP	15
AOF	16
Den nye håndbog	17
Damernes Dag	18
Personalía	19
Adressefortegnelse	20

Redaktører:

E. Greve Petersen
(ansvarshavende)
K. B. Knudsen.

Redaktion og ekspedition:
Hellerupvej 44, Hellerup.
Telefon Hell. (01 43) 7269.
Kontortid 9-16.
Lørdag lukket.

Frederiksberg Bogtrykkeri
Howitzvej 49.

Ved informationsmødet den 20. oktober i København kom foreningens formand i sin beretning ind på en lang række forhold i foreningsarbejdet og ud af sagernes mangfoldighed skal trækkes nogle enkelte, men ret væsentlige med hensyn til konsekvenser for medlemmerne. Der hersker blandt lokomotivmændene en vis nervøs spænding i spørgsmålet om driftsdepoternes fremtid. Det har stået klart, at de organisationsmæssige ændringer i DSB også vil få følger for antallet af driftsdepoter, og fra maskinafdelingens side har man da også gjort sig nogle tanker om ændringer på kortere eller længere sigt, uden at man dog lægger sig fast på noget endegyldigt, fordi udviklingen viser, at det, der synes rigtigt i dag, kan udviklingen allerede være løbet fra i morgen. Imidlertid betragter lokomotivmændene sig som værende i en afventende situation, og selvom de ikke går rundt med heftige ønsker om, at der sker ændring i deres stationeringsforhold, så er der dog alligevel et stærkt ønske om, i en ikke al for fjern fremtid, at få strukturændringerne konkretiseret, og man ønsker og håber på, at der forelægges planer med en tidsmargin, som giver mulighed for i givet fald at kunne tage omstillingen ud fra ethvert rimeligt menneskeligt og dermed familiemæssigt hensyn. Det bør også med i overvejelserne, om man ikke uden særlige omkostninger kan tage en lang afviklingsperiode for et driftsdepot. Der er tidligere eksempler, som viser det lader sig gøre. Et er, at man ønsker besparelser på vedligeholdelse af bygninger, noget andet er, at personalet ikke nødvendigvis behøver at forflyttes, fordi bygningerne er væk. De kan udmærket indpasses i togafviklingen uden disse. En projektgruppe er nu nedsat til behandling af detailplaner om den forventede udvikling for driftsdepoter og vognopsyn. Foreningen er repræsenteret i denne gruppe ved dens formand og har således direkte adgang til at øve indflydelse på det resultat, som gruppens arbejde skal stå for. Foreningen skal naturligvis ikke virke som bremse for den kommende udvikling, den medindflydelse, gruppearbejdet giver, forvaltes rimeligvis i hensynet til en rationel struktur for driftsdepoternes vedkommende, men samtidig er der direkte adgang til at afbøde personalemæssige konsekvenser på en måde, så der, som allerede nævnt, tages menneskelige og dermed familiemæssige hensyn. Organisationerne har især de senere år i stor udstrækning været repræsenteret i det planlæggende arbejde, og med de nye SU-regler findes der en udbygning af medindflydelsen

på bredere basis. Det må i den forbindelse ønskes, at arbejdet i disse udvalg bliver effektivt, selvom man ikke i begyndelsen må forvente de store resultater, idet der nødvendigvis må være en tilpasningsperiode, thi nok har man i SU-reglerne fastlagt beføjelserne for arbejdet på bestemte områder, men det må for medarbejderrepræsentanternes vedkommende være indlysende, at de må indtage en holdning ved sagers behandling, som ikke tilsidesætter de forhandlingsberettigede organisationers arbejde i almindelighed. Nu er det i hovedsagen valgte tillidsrepræsentanter, som indgår i SU, og dermed skulle vel også proceduremæssige vanskeligheder kunne elimineres. Nu skal Su-området etableres efter de nye bestemmelser, så lad os vente med at sætte lys på arbejdet i disse udvalg. Vi kan jo ikke leve af samarbejde, der skal eet og andet mere til, d.v.s., at vi gerne vil se nogle penge i lønningsposen. Det er derfor en meget vigtig opgave at formulere krav til løn, som følge af uddannelsesmæssig baggrund, ansvar og ubekvem arbejdstid. Med tjenestemandsløven af 1969 ændredes grundlaget for forhandling om normering, idet der med 2 års mellemrum laves de såkaldte puljeforhandlinger, og en sådan skal finde sted med afslutning i februar/marts 1973. Her stilles der principielt en procentdel af den årligt udbetalte løn til fordeling på klassificeringsforslag, som styrelsen og de forhandlingsberettigede organisationer er blevet enige om. Med denne form har organisationerne lettere ved end tidligere at følge en fastlagt lønpolitisk linie op, selvom styrelsen ikke indgår på ethvert forslag, idet den fortsat søger at hævde det indbyrdes forhold mellem de resp. grupperes lønmæssige placering. En optimistisk indstilling i hab om forbedringer er en god ting, selvom det offentliges udgifter, efter manges mere eller mindre behændige indblanding, skal skæres ned, og fulgt op af de bevilgende myndigheder, kan der nok rokkes ved optimismen. Til gengæld kan man ikke med rimelighed forvente, at beskæftigede i det offentliges tjeneste skal udvise resignation i sine krav, når udgifterne i samfundet som helhed har taget en flugt, som i stærk grad medvirker til en udhuling af indkomstens dækningsgrad. Hovedbestyrelsen er ved at konkretisere sine ønsker til puljeforhandlingen, og selvom vi ikke kender det beløb, der kan blive til rådighed, forventer vi, alle sparebestræbelser til trods, at størrelsesordenen procentvis ikke bliver ringere end ved sidste puljeforhandling. Siden 1957, hvor foreningen toppede i medlemsmæssig henseende, er vi

blevet et antal, som ud fra de nuværende betingelser, må skønnes at være det laveste vi når. DSB har udarbejdet nogle prognoser, som viser, at antallet af lokomotivmænd vil være svagt stigende i det femår, prognosen gælder for. Efter foreningens opfattelse er den dog ikke helt i overensstemmelse med praktisk virkelighed, men det er klart, at der forekommer forskydning fra prognosens opgørelse og til dette tidspunkt, hvor vi bedømmer dens forudsigelser. Der er imidlertid en iøjnefaldende ting i prognosen, som må give anledning til overvejelser. Det er personalets fordeling efter alder. Fra 40 til 59 år klumper det store antal sig sammen og betyder, efter vor formening, at man inden så længe må lægge en plan for afløsning, idet der går nogle år, før denne helt og fuldt kan træde i stedet for den afgang, som finder sted.

Uniformsudvalget er efterhånden så langt fremme med sit arbejde, at der inden længe kan tages stilling til gennemførelse af en nyordning. Efter denne skal lokomotivpersonalet ikke uniformeres, som i hidtidige ordning, men objektivt set ligger der ikke med forslaget den forringelse, som betinger afstandtagen. Der bliver en hensigtsmæssig beklædningsform efter arbejdets karakter. Der er nok adskillige, som venter på nyordningens ikrafttræden, fordi de nuværende uniformsgenstande for manges vedkommende er nedslidte. Venter ordningen imidlertid meget længere på sig, må det kunstige leveringsstop ophæves.

DSB's informationsvirksomhed

Vi har tidligere understreget betydningen af, at informationerne til medarbejderne om ændringer i virksomheden gives så tidligt som overhovedet muligt. Denne information kan lignedes ved en 2-trinsrak, forstået på den måde, at 1. trin, er tidligst mulig kontakt med den eller de personaleorganisationer et relevant problem vil berøre – og 2. trin – informationen til medarbejderne. Fremgangsmåden bør være en selvfølgelighed i enhver virksomhed med orden i samarbejdsforholdene. Hos store dele af medarbejderstaben er det en udbredt opfattelse, at DSB's informationsvirksomhed er utilstrækkelig. Det er imidlertid en opfattelse i mange forhold, ikke blot hos DSB, men i samfundet iøvrigt, at det skorter på information om ting, man skal træffe beslutning om eller det angår arbejdspladsen. Folkeafstemningen

om EF, d.v.s. debatten forud, var ingen undtagelse fra den almindelige opfattelse, til trods for, at sjældent er der givet så megen skriftlig og mundtlig information i en sag. Her var snarere for megen information, idet lægmand ingen jordisk chance havde for at overse sammenhængene. Nu tjener dette dog ikke til nogen sammenligning med DSB's forhold, idet personalet gennem sine organisationer i en række forhold inddrages i arbejdet ved planlægning af udviklingen eller ændring af virksomheden DSB.

Alligevel »rumles« der med ting i nogle planlægningsorganer, som faktisk bidrager til skabelse af en usikkerhedsfølelse hos medarbejderne, der frygter ændringer i deres beskæftigelse og geografiske placering. Dette forhold kan drejes i positiv retning,

hvis personaleorganisationerne over bred front er med i udviklingsarbejdet, fordi medarbejderne har en relativ tryghedsfølelse ved tanken om, at organisationen sikrer mod det store, dybtgående overraskelsesmoment. Man føler, at rimelige hensyn bedre tilgodeses med deltagelse i planlægning fra begyndelsesstadiet, end fra det tidspunkt et helt kompleks forelægges, og hvor der forlods vil være en smule aversion mod at foretage større ændringer i kompleksets bestanddele. Der ligger ingen overdrivelse i vor understregning af, at det er meget vigtigt, at der ikke planlægges hen over hovedet på medarbejderne. Forandringerne kan ramme hårdt – også uden persons anseelse.

Førtids- pen- sionering

Her gives nogle eksempler på beregning af pension ved førtidspensionering.

Med udgangspunkt i den pensionsgivende lønningsindtægt i f.eks. 25. skalatrin udgør egenpensionen for 1 års pensionsalder pr. 1. oktober 1972 følgende (dyrtidstillæg på 9 pct incl.).

kr. 932.17890

Med 37 pensionsår udgør den årlige pension

$932.17890 \times 37 = 34.490,62$ kr.

En førtidspension ved 60 år og 35 års pensionsalder vil udgøre egenpensionen for 35 års pensionsalder ÷ procentfradrag således:

$932.17890 \times 35 =$	32.626,26
÷ fradrag (7 år $\times$ 1 pct. = 7 pct. $\times$ 32.626,26) =	÷ 2.283,84
Førtidspension =	<u>30.342,42</u>

En førtidspension ved 60 år og 30 års pensionsalder vil udgøre egenpensionen for 30 års pensionsalder ÷ procentfradrag således:

$932.17890 \times 30 =$	27.965,37
÷ fradrag (7 år $\times$ 2 pct. = 14 pct. $\times$ 27.965,37) =	÷ 3.915,15
Førtidspension =	<u>24.050,22</u>

En førtidspension ved 62 år og 37 års pensionsalder vil udgøre egenpensionen for 37 års pensionsalder ÷ procentfradrag således:

$932.17890 \times 37 =$	34.490,62
÷ fradrag (5 år $\times$ 1 pct. = 5 pct. $\times$ 34.490,62) =	÷ 1.724,53
Førtidspension =	<u>32.766,09</u>

Procentfradraget foretages i forbindelse med tjenestemandens ansøgning om afsked med det fyldte 60 år.

»Vandport« skandalen

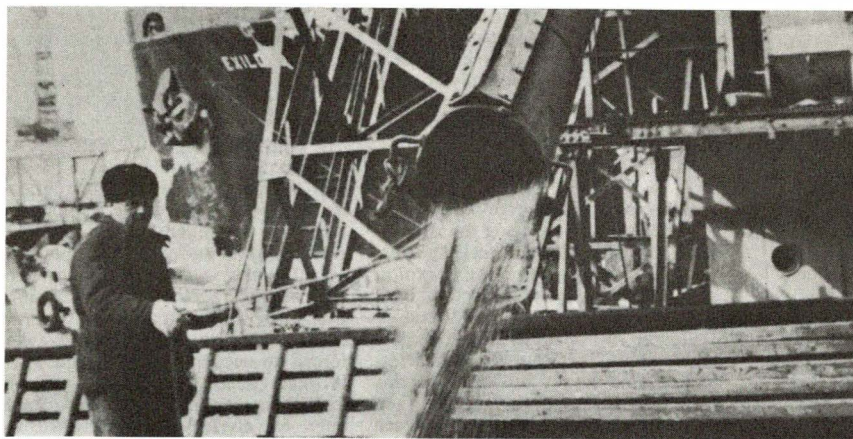
»The Watergate« svarer i Washington til vor hjemlige »Slotsholmen«. Det er den gade, hvor de forskellige ministerier har deres kontorer og de (højre) og Demokrater (venstre) har også her deres hovedkvarterer.

En aften i juni, da en nattevægter gik sin runde, opdagede han, at en smæklås til en dør i kælderetagen ved hjælp af klisterpapir var sat ud af funktion. Han tog papiret af og gik videre, men da han senere passerede den samme dør, var der kommet nyt papir over låsen, og nu ringede han til politiet.

Det viste sig, at døren førte ind til en bagtrappe, ad hvilken man nogle etager oppe i bygningen kunne komme ind i et lokale, der grænsede op til formanden for det demokratiske partis kontor. Denne, Larry O'Brien, holdt netop et vigtigt møde, før man skulle opstille den ny mand til kampen mod Nixon i det forestående præsidentvalg.

I dette lokale fandt politiet fem mand, der var beskæftiget med at installere aflytningsapparatur, så man her kunne høre, hvad der foregik i værelset ved siden af. De blev alle arresteret, og det viste sig, at alle fem på en eller anden måde havde nær tilknytning til det republikanske parti. Med undtagelse af en enkelt, en forhenværende barber fra Cuba, der havde arbejdet sig frem på den politiske skueplads ved at deltage i Kennedy's mislykkede aktion i »Svinebugten«, havde alle de implicerede haft ansættelse i den republikanske partimaskine.

Endvidere blev det afsløret, at de for deres forsøg på aflytningsspionagen var betalt af et fond på 114.000 dollars, der var stillet til rådighed af det republikanske partis kampagnepenge, og der er en temmelig skrap lov, der stipulerer, hvorledes de politiske partier må bruge penge, der stilles til deres rådighed i kampen om magten.

Amerikansk hvede sluses ud i Odessa.

Imidlertid var de 114.000 deponeret i en bank i Mexico på en af de arresteredes konto, og var således bleven »vaskede« for en tilknytning til det republikanske parti og dettes ansvarlighed for deres anvendelse. Såvel præsident Nixon som hans nærmeste medarbejdere erklærede, at man ikke i det »Hvide Hus« kendte noget til den forsøgte aflytningsaffære, der ganske stod for de arresteredes egen regning.

Dette postulat, der naturligvis er en åbenlys skinmanøvre, er dog muligvis godt nok til at redde republikanernes ansigt uden alt for mange skrammer ud af det sagsanlæg, det demokratiske parti omgående lod følge arrestation af de fem aflyttere, men tildragelsen er naturligvis et glimrende kort for Mcovern at spille med i hans kamp mod Nixon, og han spiller da også med det i alle sine taler.

Samtidig med den politisag, der er anlagt mod de arresterede, har det republikanske parti forlangt en erstatning på en million dollars, men det er naturligvis et civilt søgsmål, og ingen af de to sager er endnu nået frem til retsmaskineriet.

Foruden den pikante aflytningshistorie har Demokraterne fået et nyt kort på hånden mod Nixon i hans kornhandel med Rusland, hvor

han under sit sidste besøg solgte hvede og majs for 750 millioner dollars. Man havde imidlertid ikke fået helt klart aftalt, i hvilken rækkefølge russerne skulle aftage de to kornsorter, og nu viser det sig, de foreløbig kun vil have hvede.

Resultatet er blevet, at hvedepriisen i Amerika stiger for hver dag. Nixon solgte til verdensmarkedsprisen, ca. 50 dkr. for en tønde, hvilket er prisen vore hjemlige bønder får, men en tønde hvede koster nu i Amerika i nærheden af 70 dkr., eller omtrent lige så meget som der betales for den i Fællesmarkedet, hvor de Gaulle i sin tid tvang prisen op, fordi Tyskland skulle købe i Frankrig.

Situationen er altså nu blevet, at russerne kan sende hveden tilbage og tjene penge på den. De gør det næppe, for siden Stalin skød de 10 millioner bønder, har man ved adskillige lejligheder manglet brødkorn. Medens russerne før første verdenskrig og revolutionen kunne eksportere, må man altså nu købe, men situationen er i Amerika naturligvis fuld af sprængladninger mod Nixon. Ikke desto mindre bliver han sikkert valgt, for i modsætning til andre præsidentvalg synes jøder og fagforeninger at være med republikanerne.

Ny fondsbørslov vedtaget

—For mange, jævne borgere er *Børsen* noget kapitalistisk-fjernt, noget, hvormed man forbinder spekulation i aktier og obligationer. Man gør sig ikke nøgterne og velovervejede forestillinger om, at Børsen som kapitalformidler udfører et samfundsnyttigt arbejde af stor rækkevidde for erhvervsliv og beskæftigelse.

Det er her obligationerne, der har den allerstørste betydning for hele byggeriet, omsættes. Og her sættes kurserne på en række andre værdipapirer, især aktier. Børsen er med andre ord en registrator og formidler i det økonomiske system i vort samfund. Det er derfor vigtigt at gøre opmærksom på, at folketinget nu har vedtaget en ny Fondsbørslov. I det følgende vil vi — med udgangspunkt i denne nye lov — redegøre for væsentlige træk af Københavns Fondsbørs virke — og herunder omtale, hvordan Fondsbørsbe-

styrelsen er opbygget og om dens ansvar og forpligtelser.

— Meget afgørende ting er sket med børsforholdene, siden den foregående børslov blev vedtaget i 1930.

— Vigtigt i den nye lov er bestemmelserne om, at aktieselskaberne overfor Børsen skal give udførlige oplysninger om deres regnskaber. Det samme gælder også om selskabernes lagerreserver og forskydninger heri. Endvidere indeholder loven påbud om offentliggørelse af *koncernregnskaber*, når det noterede selskab er *moderselskab* i en koncern.

Investering og Fondsbørs

Det er klart, at når handelsministeren — og iøvrigt regeringen — har ønsket at skærpe kravene til mere åbenhed i aktieselskabernes regn-

skaber, er det begrundet deri, at den stærkt ekspanderende danske industri har et stærkt kapitalbehov og at dette skal skaffes over det åbne låne marked. Det er derfor mere og mere påkrævet, at aktieselskaberne *ikke* hemmeligholder regnskaberne eller dele deraf, eller undlader at oplyse om forskydninger i lagerreserver m. v. — For offentligheden, der skal købe aktierne, er det afgørende at vide så meget om selskabernes drift og økonomi som muligt.

Handelsministeren understregede derfor under behandlingen af lovforslaget, at erfaringen fra de store industrilande viser, at selskaberne dér er særdeles åbne, uden at dette har medført påviselige gener. Jeg tror, sagde Erling Jensen, at vi herhjemme, efterhånden som udbygningen af Danmark som en industrialisation gennemføres, og selskabernes krav til kapitalmarked øges, vil finde det lige så naturligt, at selskaberne giver omfattende oplysninger til aktionærene og offentligheden. En sådan åbenhed med hensyn til selskabernes drift og økonomi vil også være en forudsætning for den forståelse af aktieformer, som vil være et væsentligt led i tilvejebringelsen af den nødvendige kapital til erhvervslivet.

De skærpede bestemmelser om selskabernes oplysningspligt, som er en følge af den nye børslov, forudsætter at den nye aktieselskabslov, der snart ventes gennemført, indeholder lignende stramme bestemmelser; men de omhandlede krav i fondsbørsloven kan gennemføres, også *uden at* aktieselskabsloven er vedtaget.

— Iøvrigt gjorde handelsministeren opmærksom på, at børslovens bestemmelser om oplysninger vedr. regnskaberne er videregående end aktielovudkastets ud fra den be-

tragtning, at der må stilles strengere krav til børsnoterede selskabers oplysninger, især fordi kursfastsættelsen på Børsen derigennem kan give så nøjagtigt et billede som muligt af aktiernes værdi, (når henses til selskabernes økonomi, drift og fremtidsmuligheder).

Den nye fondsbørslovs nærmere bestemmelser

– Allerede i 1963 blev der nedsat et af Handelsministeriet udpeget udvalg til revision af Fondsbørsordningen. Udvalget fik til opgave at ændre den bestående fondsbørsordning på baggrund af den enorme udvikling, der har fundet sted i erhvervslivets investeringsbehov, siden den sidste børslov blev vedtaget i 1930. Det er indlysende, at det er af væsentlig betydning, at fondsbørsens funktioner og forretningsgang tilrettelægges således, at Børsen bliver et hensigtsmæssigt apparat i moderne kapitalformidlingstjeneste.

Som handelsministeren sagde: – Børsen er et meget fintmærkende instrument, som ved registrering af priserne på værdipapirerne (og derigennem hele kursniveauet) påvirkes af ændringerne i de økonomiske forhold i samfundet fra dag til dag.

Lad os betragte lidt nærmere, hvordan Fondsbørsen er organiseret efter de nye lovbestemmelser:

Københavns Fondsbørs er en selvejende institution, som er eneberettiget til at *afholde børs* med offentlig handel og kursnotering af aktier og obligationer.

Sammensætningen af Fondsbørsbestyrelsen

Fondsbørsens ledelse består af en bestyrelse på 12 medlemmer. –

Handelsministeren *udnævner* for 3 år ad gangen formanden samt de andre medlemmer. Tre medlemmer udnævnes efter *indstilling* af fondsbørsvekslererne, 1 efter indstilling af Danmarks Nationalbank, 1 efter indstilling af Danske Bankers Fællesrepræsentation, 3 efter indstilling af realkreditinstitutterne, samt 3 efter indstilling af Grosserer-Societetet, Industrirådet og Danmarks Re-deriforening.

Handel og notering på Fondsbørsen

Dette foregår dels på *hovedbørsen*, dels på efterbørsen. Værdipapier, hvis kursnotering har offentlig interesse, optages efter Fondsbestyrelsens skøn til notering efter ansøgning af vedkommende aktieselskab eller obligationsudstedende institut.

Handelsministeren giver bestemmelserne om *terminsforretninger* d.v.s. køb og salg af værdipapirer, som leveres til senere tidspunkt.

Handelsministeren kan også suspendere kursnoteringerne – dog kun efter indhentet udtalelse fra Fondsbestyrelsen.

Udgifterne ved Fondsbørsens virksomhed dækkes dels ved noteringsafgift, dels ved afgift pålagt Fondsbørsvekslererne.

Vekslererne underkastet strenge bestemmelser

Fondsbørsvekslererne beskikkes af handelsministeren. En række strenge bestemmelser er forudsætning for en sådan beskikkelse, bl. a. skal han dokumentere 1) en tilstedeværelse af en betydelig egenkapital, 2) tegne en kaufionsforsikring, hvis størrelse bestemmes af handelsministeren. Endvidere skal han gennem 3) tegninger af forsikring sikre sine kunder mod tab.

Forinden beskikkelsen må den pågældende afgive en højtidelig forsikring om uegennyttigt og samvittighedsfuldt at ville udføre de betroede hverv.

Fondsbørsvekslererne er *eneberettiget* til at deltage i kursnoteringen. De må ikke udføre forretningen for egen regning i aktier, i hvilken de har salgs- eller købsordrer, som den pågældende dag er udført, eller kan forventes udført ved noteringen.

En Tilsynsførende med Børsen Handelsministeren udnævner en Tilsynsførende med Fondsbørsen og med Fondsbørsvekslereren; deres regnskaber skal revideres af en statsautoriseret revisor, og indsendes til den Tilsynsførende.

– En fondsbørsvekslerer må ikke stå i fast engageringsforhold til banker, til andre selskaber eller firmaer, der beskæftiger sig med udførelse af kommissionsforretninger i aktier eller obligationer.

Kurslisten

Selskaber, hvis aktier er, eller ønskes gjort, til genstand for kursnotering skal opfylde en række betingelser bl. a.:

- 1) Aktiekapitalen skal være fuldt indbetalt.
- 2) Selskabets generalforsamlinger skal være åbne for pressen
- 3) Selskabets vedtægter skal være tilgængelige for offentligheden – herunder også dets årsregnskab samt tillige også koncernregnskab, hvis selskabet er moderselskab i en koncern
- 4) Udbyttet skal bekendtgøres i et københavnsk dagblad evt. tillige i et provinsblad, hvis selskabet har hjemsted uden for hovedstaden

5) Udvidelse af aktiekapitalen skal foregå ved offentlig tegningsindbydelse.

Selskabets bestyrelse skal endvidere *uopholdeligt* give Fondsbørsbestyrelsen meddelelse, når bestyrelsen har bestemt, hvilket udbytte den vil indstille til generalforsamlingen tillige med oplysning om regnskabsårets overskud og dettes anvendelse. Herudover skal der gives oplysning om eventuelle lagerreserverforskydninger som i væsentlig grad har påvirket årsresultatet.

Aktiernes notering

Herom gælder en række bestemmelser:

Aktier kan noteres på *hovedbørsen*, hvis selskabets aktiekapital er mindst 5 mill. kr., (medens de kan noteres på efterbørsen, hvis aktiekapitalen er mindst 1 mill. kr.).

Ved ansøgning om optagelse til notering må der til rådighed for offentligheden foreligge en efter Fondsbestyrelsens skøn acceptabel beskrivelse af selskabet (driftsresultat og status m. v.).

Aktier i selskaber, der *ikke* allerede noteres på børsen, optages i almindelighed på efterbørslisten. Efter 3 måneders forløb kan sådanne selskaber efter ansøgning overføres til hovedbørsen, såfremt der i den forløbne tid har fundet stadig omsætning sted.

Obligationsnotering

Obligationer, der er udstedt af kreditinstitutter under offentligt tilsyn, optages på Hovedbørsen. Endvidere kan obligationer, som ikke er udstedt af de foran nævnte kreditinstitutter, optages på Hovedbørsen, såfremt de er fremlagt til offentlig tegning ved prospekt.

Andre værdipapirer

For disse værdipapirer gælder lignende bestemmelser. Det drejer sig om f. eks. 1) obligationer med ret til konvertering til aktier, 2) certifikater udstedt af investeringsforeninger o.l.

Dersom et aktieselskab udsteder fondsaktier eller nedskriver aktiekapitalen, eller ved fusion overtager et andet aktieselskab skal Fondsbestyrelsen afgøre, om selskabets aktier vedblivende kan være genstand for notering.

Kursnoteringen forestås af en leder

Denne foretages (forestås) af en af Fondsbestyrelsen antaget leder, der i en forud angiven rækkefølge opråder hver enkelt papir. Dette sker dog kun på hovedbørsen. På efterbørsen finder kursnoteringen sted på grundlag af fri handel mellem fondsbørsvekslererne.

Handler og slutkurser samt omsætning i hvert enkelt papir registreres og offentliggøres ved opslag i børssalen.

Kursnoteringen overværes af en repræsentant for Fondsbestyrelsen. Han har plads ved siden af noteringslederen; og han afgør alle tvivlsspørgsmål, der opstår under noteringen.

De under noteringen afsluttede forretninger er bindende, og kan ikke annulleres, uden samtykke af den før nævnte repræsentant for Fondsbestyrelsen (der har plads ved siden af noteringslederen).

Børs-Handelens opfyldelse

De på Fondsbørsen afsluttede handeler skal være opfyldt senest kl.

13.00 den anden børsdag efter handelens afslutning.

Ved køb og salg af aktier anses ethvert udbytte, der på salgsdagen ikke er forfaldent til udbetaling som indbefattet i købesummen.

Ved køb af obligationer betales *uden for købesummen* de til afviklingsdagen påløbne, men endnu ikke forfaldne renter.

Tilsynet med fondsbørsvekslererne er meget skarp

Den tilsynsførende foretager en nøje gennemgang af de til ham indsendte regnskaber og påser tilstedeværelsen af den foreskrevne egenkapital m. v. Han fører endvidere kontrol med de for fondsbørsvekslererne foreskrevne sikkerhedsordninger.

Den tilsynsførende kan på ethvert tidspunkt aflægge kontrolbesøg på en fondsbørsvekslerers forretningssted.

De sociale boligselskaber har fået repræsentation i Fondsbørsbestyrelsen

– Et af de forhold, der vakte opmærksomhed i brede kredse ved Fondsbørslovens vedtagelse var det forhold, at fondsbørsbestyrelsens medlemstal blev udvidet fra 11 til 12.

– Fra Socialdemokratiets side blev der givet udtryk for, at man kunne ønske sig en repræsentant for de almennyttige boligselskaber.

– Resultatet af folketingets forhandling blev, at man udvidede realkreditinstitutternes repræsentant fra 2 til 3 mand. Realkreditrådet gav overfor handelsministeren udtryk for, at Rådet, som en af sine 3 repræsentanter ville indvælge et af bestyrelsesmedlemmerne, der er til-

knyttet de almennyttige boligselskaber.

De radikale ville ikke være med

Den radikale ordfører Niels Helveg Petersen kunne ikke give tilslutning til tanken om, at de sociale boligselskaber fik sin særlige repræsentant i Fondsbørsbestyrelsen. »Vi finder«, sagde Helveg Petersen, »ingen saglig begrundelse for forslaget. Fondsbørsbestyrelsens forretninger har intet med de sociale selskabers virksomhed at gøre.«

Men partiet *Venstre* bakkede det socialdemokratiske synspunkt op, og således blev der betydeligt flertal for dette i folketinget.

Den nye aktieselskabslov

Handelsministerens forslag til en ny aktieselskabslov er i første omgang en teknisk lovmæssig tilpasning af dansk tilslutning til EF.

– Den vigtigste bestemmelse i den nye lov er den, at alle aktieselskaber skal offentliggøre deres regnskaber, samtidig med, at der skal ske en bekendtgørelse om, at regnskaberne er indsendt til myndighederne. Der vil ikke blive gjort undtagelser med hensyn til de såkaldte lukkede selskaber, hvis aktier ikke noteres på børsen.

Imidlertid forbereder handelsministeren en langt mere vidtgående ændring af hele vor aktieselskabslovgivning. Sagen er den, at Fællesmarkedskommissionen overfor Ministerrådet har foreslået seks omfattende *direktiver* om harmonisering af selskabsretten i EF-landene. Foreløbig er kun direktiv *nr. 1* vedtaget; og det handler bl. a. om offentliggørelse af selskabsregnskaberne; og det er dette direktiv, der er baggrunden for den tekniske ændring,

der foreligger i det nye, danske aktieselskabslovforslag.

EF og aktieselskaberne

– Men som berørt forestår en total revision af vor aktieselskabslovgivning. Vi er imidlertid godt forberedte, idet en af handelsministeren i 1969 nedsat kommission har afgivet betænkning om en fællesnordisk aktieselskabslovgivning. Dette kommissionsudkast vil nu blive underkastet yderligere vurdering, men der er næppe tvivl om, at det kommende forslag vil hvile på grundlag af denne fællesnordiske betænkning. Men samtidig vil det blive nødvendigt for den danske aktieselskabslovgivning at foretage samtlige væsentlige ændringer som følge af EF-kommissionens arbejde med de såkaldte seks store direktivforslag til harmonisering af selskabsretten, som ventes vedtaget i løbet af få år og som skal gælde i alle EF-lande.

Allerede nu har handelsministeren bedt professor, dr. jur. Bernhard Gomard om at udarbejde udkast til en lov om selskaber af typen med begrænset ansvar, det er de mindre selskaber, kaldet GmbH (selskaber med begrænset ansvar).

Der skal udarbejdes udkast herom, der svarer til EF-lovgivningen. Dette skulle indebære, at de små, danske aktieselskaber ved at overgå til GmbH-formen undgår de kommende direktivers detaljerede bestemmelser der gælder for de store aktieselskaber.

Den fri etablering i EF-lande

– Iøvrigt er det af betydning at erindre om, at der i Romtraktatens artikel 52 ff., der handler om liberalisering af etableringsretten, forudses, at aktieselskaber og borgere

fra andre EF-lande får ret til at drive erhvervsvirksomhed her i landet på lige fod med danske borgere og selskaber. Det nævnes også udtrykkeligt i artikel 52, stk. 1 og artikel 54, stk. 3, at liberaliseringen medfører ret til at stifte filialer og datterselskaber i andre medlemslande og til at indtræde i disses ledende og kontrollerende organer på lige fod med indlændinge.

Der foreligger endvidere allerede i de nuværende Fællesmarkedslande en lang række direktiver, der liberaliserer adgangen til at etablere sig og udføre tjenesteydelser på en række forskellige områder. I det nye danske aktieselskabslovforslag er der derfor nu indsat bestemmelser om, at bopæls- og indfødsretskravene fraviges i fornødent omfang.

– Iøvrigt må det erindres, at regeringens påtænker at fremsætte et lovforslag om økonomisk demokrati, der i høj grad vil betyde en demokratisering på længere sigt af aktieselskabsledelsen.

Endvidere vil nye love om banker og sparekasser blive fremsat; og heri vil indgå bestemmelser om, at det offentlige d. v. s. staten repræsenteres i henh. bankers og sparekassers ledelse, ligesom der vil ske betydelig demokratisering med hensyn til sparekassernes repræsentantskab.

Også i forsikringsloven vil der blive fremsat ændringsforslag, der indebærer, at staten får tilsyn med de store kapitaler, som disse selskaber forvalter.

– Det fremgår således klart, at dansk medlemsskab af EF ingenlunde betyder, at lovgivningen ikke kan fortsætte den demokratiseringsproces i erhvervslivet, som der er givet løfter om fra regeringsside, og som også det radikale Venstre er stærkt interesseret i at se gennemført.

Planlæggere ville med garanti have kaldt det 1. stadium – ikke tredje – for det handler om *linjeføring*.

Her får linjeføringen en 3. plads, fordi vor reportage-»opskrift«-række drejer sig om t-baneanlægs hovedprincipper – i den forbindelse er linjeføring ikke så karakteristisk som tunnelprincippet (omtalt i 1. og 2. stadium). Al kollektiv transport må jo linjeplanlægges.

Et særpræg har t-banens linjeføring dog – i fællesskab med fly: begge følger princippet om den korteste afstand imellem to punkter – t-banen mest effektivt ved at nå direkte ind i bymidten og ved at være klimasikret oven i købet.

Der er måske et ekstra særpræg ved t-baner: langvarige forberedelser.

Den ny t-bane i London – Fleet-linjen – blev første gang foreslået for 20 – tyve – år siden.

Hvis »man« genkender »duften« ved hjemlige »kødgryder«, bør det lille »pikanteri« straks afsløres, at i London ender forberedelserne som regel med »servering« – Fleet-projektet i følgende tempi:

I 1964 kunne London Transport's planlæggere begynde at detaljplanlægge.

I 1969 blev planerne forelagt trafikministeren.

I år – 1972 – begyndte selve anlægsarbejdet.

Hvordan begynder planlægningen – og hvorfor kan det tage lang tid at komme i gang med anlægsarbejdet?

Fleet-projektet giver svar på begge spørgsmål:

»Man tager« først den størst mulige portion overblik over muligheder for (1) at lette presset på eksisterende ruter, (2) at afskære »hjørner« til gavn for hovedtrafikstrømme, (3) at »malke« områder, der ikke er blevet betjent før og (4) at

aflaste gadetrafikmængden i det hele taget.

Specielt må ruteplanlæggere se på, hvordan en ny linje påvirker andre ruter.

Fleet vil f. eks. komme til at aflaste flere strækninger i Central-London, navnlig Bakerloo-linjen imellem Baker Street og Trafalgar Square samt Charing Cross – Tower Till-sektionen på District og Circle-linjerne.

Andre stationer berøres også direkte eller indirekte. Fleet bliver en direkte hjælp for trafikken på Charing Cross og Cannon Street stationerne og vil indirekte fremme Paddington, Marylebone og London Bridge stationernes effektivitet.

I vurderingerne har problemerne omkring rejsende imellem hovedbane-endestationer og arbejdspladser top-prioritet.

Fenchurch Street station – en British Rail endestation i City – får således med Fleet sin første direkte t-baneforbindelse.

Et »godt øje« til turistindtægterne skader heller ikke en linjeplan – om *det* fortjener Fleet-linjen en særskilt artikel.

»Filsæt« trafiktællinger, billetstatistik samt gade- og jernbanetrafikstrøm-analyser til ovennævnte fundamentale »ingredienser«, så har »man« grundlaget for at kunne beregne de finansielle resultater, linjen vil komme til at give – herunder den »sociale fordel«, d.v.s den i kontanter mindre let beregnelige værdi for samfundet af hurtigere og nemmere personbefordring i området med deraf følgende mindre pres og slid på områdets andre kommunikationsanlæg.

Når trafikudsigterne således er blevet kortlagt, tager ingeniørerne fat på at undersøge tunnelernes linjeføring og stationernes beliggenhed i enkeltheder.

Prøveboringer udføres for at finde ud af jordbundsforholdenes egnet til tunnelboring.

Tre af Fleet-linjens prøveboringer fandt sted i Themsen's bund imellem Wapping og Rotherhithe stationerne omtrent dér, hvor en tidligere fodgængertunnel under floden gav »signalet« til t-banen og dens første damplokomotivtrukne tog (1863).

Boringerne i flodbunden skete fra det gode, lille »skiv«, »Lady Linda«, som uden at rødme smykkede sig med Lady-navnet – strengt taget var »Lady'en« en pram med bore-»balkon« over agterspejlet og seks ankerfortøjninger.

Ruteplanlægningen krævede hele tiden sammenligning med statens »generalstabskort« samt med en til lejligheden udført luftfotoplan. I ét tilfælde granskedes kort, der var næsten 300 år gamle – det gjaldt om at lokalisere retningen af en gammel, underjordisk flod, *Fleet* (deraf den ny linjes og for resten gamle Fleet Street's navn), som krydser ruten ved den projekterede Ludgate Circus station, en af de få helt nye stationer på linjen. De fleste stationer på linjen er eksisterende anlæg, der ombygges, udvides, moderniseres (vi omtalte én, Bond Street, i 2. stadium).

En »hård nød« som »dessert« for planlæggerne var at føre stationernes gangtunneler og escalatorskakter ned igennem de talrige telefon- og elkabler samt vand- og kloakledninger, der breder sig særlig tæt under Central-London's gadenet.

Når linjeføringen er fastlagt, går arkitekter, ingeniører og jernbanedriftsfolk i forening i gang med at planlægge stationernes udseende, hvorefter den samlede projektskitse forelægges trafikministeren til godkendelse, der som regel har form af en særlig lov.

Juridiske spørgsmål skal også overkommes – f. eks. inden arbejdet på Fleet-linjen kunne begynde, måtte LT's jurister forhandle med over 3.000 hus- og grundejere i området, og erstatningssager skulle afgøres. Problemerne var dog ikke større, end at alle sager blev afgjort til alle parter tilfredshed.

»Det kan være både en tålmodighedssag og nervepirrende at anlægge t-baner«, kommenterer LT.

Er De med?

Fleet-linjen føres under Central-London i retningen nordvest/sydpøst, næsten i rette vinkler på den næstnyeste rute, Victoria-linjen.

Den bliver en lettelse for rejsende på den tættest trafikerede del af hele det londonske t-banenet – stykket fra Baker Street til Oxford Circus. Den bliver en lettelse for hjem/arbejdspladstrafikanterne i det hele taget med sine skiftemuligheder til syv af nettets andre otte linjer og en særlig lettelse for beboere i udviklingsområder i den sydpøstlige bydel, så som Surrey Docks.

Og det er tilmed ikke alt om Fleet's linjeføring!

Den bliver *alle tiders turisinje!* Den »skummer fløden« af London's mest berømte seværdigheder. Næsten alle dens stationer ligger nær ved karakteristiske »lækkerbidder«, som tilsammen danner en repræsentativ »smagsprøve« på Europas største by – og som læseren måske er for »mæt« til at kunne nyde nu.

Så vi vil følge linjeføringen fra syd mod nord, fra »lækkerbid« til »lækkerbid« i t-bane- og sightseeingtempo via næste artikel.

Tre af prøveboringerne til Fleet-linjen blev udført i Themsens bund imellem stationerne Rotherhithe og Wapping.

Torden dræbere

De gode gamle dage, da man troede, at tordenvejr var fremkaldt af den gode Asagud Thor, der kørte en tur med sine gedebukke hen over himlen, er jo længst forbi, men, hvad ikke mange i dag ved, er, at lynene slår ned rundt omkring på jorden ca. 100 gange i hvert sekund og dræber i Amerika flere mennesker end både hvirvelstørme og stormfloder tilsammen.

Dette factum har videnskaben besluttet at sætte en stopper for, og i de følgende seks uger vil man gennemføre en aktion mod den elektriske sammenstimling i luftlagene, der bestandig finder sted.

Alle skyformationer indeholder en blanding af forskellige slags ioner, molekyler, der enten har et overskud af elektricitet i sig eller fuldkommen mangler denne ingrediens. Man har endvidere iagttaget, at de molekyler, der er ladet med elektricitet, samler sig i den øverste ende af en sky, mens de der ikke er ladet, søger ned i skyens bund.

Man har foreløbig ikke kunnet forklare denne spaltning i skyen, men må nøjes med at erkende den. Man har imidlertid erfaret, at den negative nederste ende af skyen jager alle negative molekyler væk i jordens overflade og efterlader de positive. I matematikken giver minus minus, plus, og den samme lov gælder inden for elektriciteten.

Når derefter spændingen, volten, mellem sky og jord bliver tilstrækkelig stor, vil en strøm af partikler, molekyler, pludselig fare fra skyen ned mod jorden for at udligne spændingen, og denne transaktion er det, vi kalder et lyn.

De forsøg man i den nationale hav- og atmosfæriske administration har påbegyndt, går ud på at forhindre denne spaltning af skyformationer i negative og positive elektroner, og man gør det ved at sende store bombefly ind i skyerne.

I stedet for at være læssede med bomber er de læssede med glasfibre, der er beklædt med aluminium og er

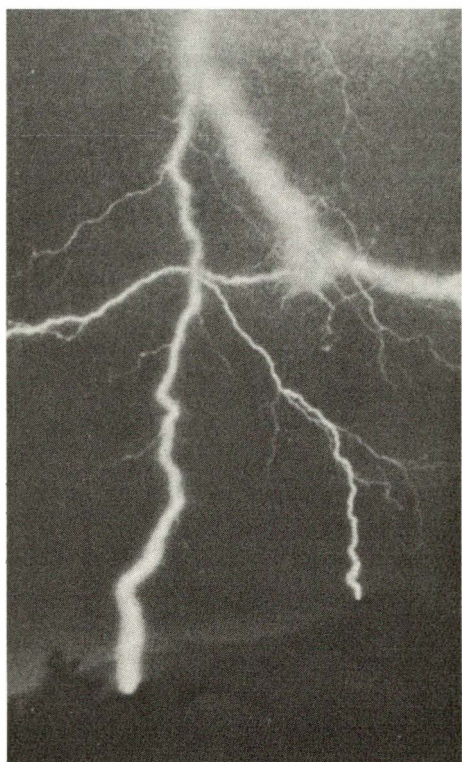
10–12 cm lange. De vil fungere som strømførende ledninger i skyen og aflade den. Man har målt at en spænding på 300.000 volt i en tordensky på denne måde er bleven neutraliseret og udslettet på 10 minutter.

Naturligvis er forsøget ikke uden fare for de piloter, der bliver sendt i en sådan tordensky, og man har foreløbig oplevet, at en maskine er kommet tilbage fra besøget med huller brændt i vingerne af uforudsete lyn, men man må formode, at de mennesker, der indlader sig på den slags flyvninger, er så velbetalte, at de finder risikoen værd at tage.

Og fra den administrerende videnskabs side anser man forsøgene for så vigtige at pengene ikke kan være afgørende for deres fortsættelse. Lynnedslagene afstedkommer talløse skovbrande, der foruden deres uerstattelige materielle ødelæggelser tillige er katastrofer for både dyr og mennesker.

Endvidere vil det være af betydning, om man kan neutralisere tordenskyer, der eventuelt kan samle sig over affyringsramper til satellitter eller rumskibe. Ved opsendelsen af Apollo 12 blev denne ramt af et lyn, der ødelagde fartøjets elektriske installation og truede med at gøre opsendelsen til en katastrofe.

Disse elektriske storme eller tordenvejr, som vi kalder dem, er i varme lande af en her i landet ukendt voldsomhed. De varer som regel kun 15–20 minutter, men har man ikke fået sin telefon slået fra, før de overrasker en, står der ud af apparatets armstykke gnister så længe uvejret raser, og når man kommer uden for huset, kan man meget vel opleve, at et lyn har slået ned i f.eks. et lærke træ og har pløjet en proptrækagtig spån ud af træet fra toppen og ned til roden.

Et kup af dimensioner.

De sorte Septemberdreng

Den arabiske modstandsbevægelse går jo tilbage til 1949, da jøderne drev en million arabere ud i den jordanske mere eller mindre ørken, hvor man kun gennem kunstig vandning kan dyrke noget af betydning, men en lille klike på, så vidt man kan skønne, ca. 200 hundrede mand, har dannet en fanatisk aktionsgruppe, der kalder sig »Sorte Septembrister«.

De har taget navnet efter forrige års September, da Jordans Kong Hussein påbegyndte og gennemførte en krig mod den i den arabiske verden godkendte og understøttede modstandsbevægelse »Al Fatah«, hvis øverste leder er Yassar Arafat. Hans næstkommanderende hed Mustafa Shyein, og han blev fanget og henrettet af Kong Husseins soldater. Da han tillige var lederen af den fanatiske aktionsgruppe tog gruppen navnet »Sorte Septembrister« for at bevare mindet om hans henrettelse.

Kong Hussein regnes i den arabiske verden nærmest som en allieret af jøderne. Hans fader Kong Abdullah havde kæmpet med Englænderne mod de tyrkiske styrker under sidste verdenskrig, og blev som tak udnævnt til Konge af Jordan i 1946, da Englænderne oprettede denne stat.

Efter den jødiske sejr i 1949 blev Abdullah mistænkt for at stå på jødernes side og myrdet i 51. Hans søn Hussein er den eneste arabiske leder, der er parat til at anerkende Israel, og han betragtes i den arabiske verden som stråmand for Amerikanerne, uden hvis støtte Israel ville være magtesløs.

Ifølge jødiske kilder, så er de »Sorte September« folk langt farligere end deres antal kunne formode. De rekrutteres fra den samlede arabiske modstandsbevægelse, og menes delt i fire grupper af hvilke en arbejder i Europa, en i USA, en i

Afrika og en i Asien. Den i Europa stiftede verden bekendtskab med under tragedien i München.

Det er allesammen folk, der er parat til at sætte livet til for den opgave, de bliver sat til at løse, og deres muhammedanske tro på, at den der falder i krigen vil leve videre hos Allah er selvsagt en stimulerende indsprøjtning.

Kun hvis de fanges eller bliver dræbt under kampen, erfarer man deres navne, der ikke sjældent er et andet end det, de har foregivet. De er ikke sjældent universitetsuddannede og taler adskillige sprog, også hebraisk. Det hævdes fra jødisk side, at Vesteuropa og Amerika er tilbø-

jelige til at undervurdere disse fanatikeres betydning, som Vesten efter Kong Husseins aktion mod Al Fatah kun skulle bestå af et 100 medlemmer, men som jødiske kilder mener har 400–600 medlemmer.

Gruppen har adskillige resultater bag sig. I november sidste år skød de den jordanske statsminister, da han var på vej ind i det mondæne Sheraton Hotel i Cairo, og mordene er stadig på fri fod mod kaution. Den sag, der skal rejses imod dem, bliver næppe nogen sinde til alvor.

Siden da har man også ombragt fem jordanere, der levede i Vesttyskland og var mistænkt for at spionere for jøderne. En fabrik, der i Hamborg lavede elektriske komponenter til Israel, blev sprængt i luften, og et raffinaderi, der behandlede olie for jødiske interesser i Tyskland og Østrig gik samme vej.

Man har i det hele taget et godt øje netop til Tyskland, fordi man her er ivrig efter at udslette sporene af Hitlers jødeforfølgelse, men også i London har man forsøgt at myrde den jordanske ambassadør, og i Belgien lykkedes det septemberfolkene at kapre en flyvemaskine og tvinge den ned på den israelske lufthavn Lod.

Lederne af disse hemningsløse grupper skifter ustandseligt. Den øjeblikkelige er Abu Yusuf, en tidligere højt anskreven spion inden for den arabiske verden, men hvor længe han bliver i sin stilling ved ingen, og et af bevægelsens våben er at holde omverdenen i uvidenhed om dens sammensætning og hensigter. I sin opbygning ligner den i mange henseender den Irske Republikanske Hær, og den er lige så hemningsløs. Skønt jøderne betaler tilbage med samme mønt, som er gangbar blandt terroristerne, er der ingen udsigt til, at det tager modet fra disse.

Lederen af de arabiske terrorister uden for Jødernes kvarter i München.

Portræt af en sparer

Opsparing kan ske på mange måder. Den kan tage form af indskud i banker og sparekasser, i betaling af præmier på livs- og pensionsforsikringer, i afbetaling af prioriteter i eget hus eller sommerhus, i investering i egen bedrift o.l.

For hele familien Danmark var opsparingen i 1970 ca. 32 milliarder kr. ud af en samlet bruttofaktorindkomst på knap 112 milliarder, altså 28 pct. af indkomsten. Af dette imponerende beløb er det imidlertid kun omkring en fjerdedel, svarende til 7 pct. af indkomsterne, som er det, man kalder personlig opsparring, forstået som den del, der præsteres af de private husholdninger. Af denne brøkdel indgår igen kun omkring halvdelen, svarende til 3½ pct. af bruttoindkomsterne, i form af forskellige slags indlån i pengeinstitutterne. Fra husstand til husstand er det imidlertid meget forskelligt, hvad man sparer op af sin indkomst og hvorledes man sparer op. Det kommer an på indkomstens størrelse, på antallet af børn i familien, på husstandens beliggenhed, og om man besidder hus eller sommerhus. Det kommer også an på husstandens erhvervsmæssige placering. F.eks. har funktionær- eller tjenstemands-husstande i flere henseender andre opsparingsvaner end arbejderfamilier.

Alle disse forhold, som er så væsentlige for husholdningernes økonomi, for opsparingsens størrelse og sammensætning og hermed også for pengeinstitutterne, bliver fra tid til anden kortlagt i forbindelse med de forbrugsundersøgelser, som ligger til grund for beregning af pristallet. Herigennem er det også muligt at få adskilligt at vide om opsparingsvilkårene hos de grupper af offentligt ansatte, som har sin tilknytning til denne sparekasse.

Sådanne undersøgelser fandt se-

nest sted i 1955, 1963 og 1966. Velstandsstigningen i løbet af denne periode er ikke udelukkende omsat i et større forbrug. Undersøgelserne dokumenterer klart, at de voksende indkomster også er kommet opsparingen til gode. Regnet i procent af husholdningens disponible indkomst opsparede der følgende stigende andele af den disponible indkomst:

	Funktionærer og tjenestemænd	Arbejdere
1955	4,7	3,5
1963	10,2	4,1
1966	10,7	4,9

Tallene afslører i øvrigt en tydelig tendens til, at offentlig ansatte sparer en større del af deres indkomst end arbejderne. Nu var det naturligvis nærliggende at forestille sig, at forskellen skyldtes disse gruppers højere gennemsnitsindkomster. Men det er imidlertid ikke hele forklaringen. Den følgende opstilling viser opsparingsandelen for de to erhvervsgrupper ved den seneste undersøgelse, men nu også opdelt på indkomstklasser. Det viser sig da, at funktionærerne også inden for så godt som alle indkomstklasser sparer en større del af deres indkomst end arbejderne.

Disponibel indkomst	Opsparingsprocent offentlig ansatte og funktionærer	Arbejdere
-20.000 kr.	3,0	2,5
25-30.000 »	8,3	5,8
35-40.000 »	10,1	5,7
45-50.000 »	8,8	4,9
60-80.000 »	10,5	7,2
100.000 og derover	20,3	—
I alt	10,7	4,9

Det er muligt at opregne adskillige gode grunde til, at offentligt ansatte og funktionærers opsparingsandel reagerer mere positivt på indkomstvariationer end arbejderes.

For det første vil en indkomstfremgang for funktionæren normalt kunne betragtes som permanent (oprykning i højere lønklasse). Han indretter sig derfor tryggere i den nye situation og omlægger hurtigere sin opsparings- og forbrugsstruktur. Dernæst skyldes funktionærens større opsparingssevne også, at han gennemgående har en mindre forsørgerbyrde end arbejderne. Der er jævnt hen tale om ældre husstande end inden for arbejdergruppen og herved også om husstande med færre børn. Og netop dette er helt afgørende for opsparingsens størrelse. Undersøgelsen dokumenterer eksempelvis, at opsparingsandelen ved jævne indkomster hos en familie med et enkelt barn ofte ligger helt nede på halvdelen af den tilsvarende kvote for en familie uden børn.

Endelig medvirker også offentlig ansatte og funktionærernes tvungne pensionsbidrag stærkt til forskellen mellem deres og arbejderens samlede opsparring. I forhold til den disponible indkomst anvender arbejderhusstandene således kun ¾ pct. til livsforsikrings- og pensionsbidrag, hvorimod offentlig ansatte og funktionærhusstande anvender 3 pct. Lad os med udgangspunkt i disse forskelle mellem de to vigtige samfundsgruppers opsparring se lidt nærmere på opsparingsstrukturen hos den lønmodtagergruppe, som udgør tyngdepunktet i sparekassens kundekreds, nemlig hovedstadsområdets offentligt ansatte og funktionærer. Disse tal ser således ud:

	Opsparing kr.	pct.
Opsparing i eget hus	390	6,6
Opsparing i sommerhus	1481	24,9
Livsforsikrings- og pensionsbidrag	1270	21,3
Forøgelse af langfristede fordringer (bl.a. opsigelseskonti)	1522	25,6

Forøgelse af kort- fristede fordringer bl.a. anfordringskonti)	348	5,8
Skattebegünstiget opsparing	939	15,8
I alt formuestigning	5950	100,0
Stiftelse af gæld	÷ 1855 ÷	31,2
Opsparing netto	4095	68,8

Den gennemsnitlige funktionærhusstand i hovedstadsområdet præsterede det pågældende år en bruttoopsparing på nærværd 6000 kr. Men ved at den samtidig stiftede en gæld på i alt 1855 kr., hvoraf i øvrigt ifølge undersøgelsen de 821 kr. var gæld optaget i kundens pengeinstitut, reduceredes opsparingen til netto 4095 kr. Også gældsstiftelsen må utvivlsomt ses som et udslag af funktionærhusstandenes optimistiske forventninger om deres fremtidige indkomstudvikling, hvilket spiller en central rolle for viljen til at påtage sig længere varende afdragsforpligtelser.

Endvidere vidner tallene om den pågældende befolkningsgruppes kreditværdighed, bl.a. i form af besiddelse af fast ejendom. I eget hus, parcelhus eller sommerhus, sker godt 30 pct. af disse husstandes opsparing. Trods denne betydelige andel og trods den delvis tvungne opsparing i livsforsikrings- og pensionsbidrag på godt 20 pct. af funktionærens samlede opsparing, bliver der i alt godt 47 pct. af opsparingen tilbage, som kan placeres i kundens pengeinstitut i form af opsigelses- og anfordringsindskud eller skattebegünstiget opsparing, bortset fra de – dog givetvis beskedne – beløb, som de pågældende har liggende i kontanter eller har anbragt i værdipapirer.

Det portræt af den offentlige ansatte eller funktionæren som sparer, disse tal giver, vidner om en sund

Antallet af registrerede lønmodtagere udgjorde pr. 31. marts 1972 ca. 2,3 mill., heraf ca. 56 pct. mænd og ca. 44 pct. kvinder.

Antal registrerede lønmodtagere er i øvrigt et bruttotal, idet det omfatter samtlige levende lønmodtagere under 67 år, for hvem der efter ordningens oprettelse er indbetalt bidrag på grundlag af ATP-dækket beskæftigelse. For regnskabsåret 1971–72 indbetaltes ATP-bidrag for gennemsnitlig ca. 1,7 mill. lønmodtagere pr. kvartal; ialt indbetaltes der bidrag for 1,9 mill. lønmodtagere.

Ordningens samlede indtægter har udgjort 697 mill. kr., hvilket betegner en vækst med 70 mill. kr. i forhold til det foregående regnskabsår.

De indbetalte bidrag for regnskabsåret er steget med godt 4 mill. kr. til knap 389 mill. kr., hvoraf 94 pct. er indgået rettidigt. Endvidere er renter og udbytter m.m. vokset med 65 mill. kr. til 308 mill. kr.

Der er i regnskabsåret bevilget tillægspension til 14.145 medlemmer. I samme periode er 2.002 pensioner bortfaldet ved dødsfald.

Antallet af tillægspensionister med løbende pensionsudbetaling er således steget med godt 12.000 og udgjorde pr. 31. marts 1972 67.954. Dette svarer til 68,8 pct. af de registrerede lønmodtagere i de aktuelle aldersgrupper. Pensionisterne fordeles sig på de enkelte årgange således:

○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○
økonomi. Disse husstande har skaffet sig en betydelig sikring i form af pensionsordninger, har draget fordel af en inflationsbeskyttet placering i fast ejendom, har udnyttet den skattebegünstigede opsparing og benyttet sig af gældsstiftelse i et omfang, der må siges at være særdeles rimelig i forhold til indkomsten.

Årgang	Antal	Pensions- frekvens
1898/99	8.481	89,0
1899/1900	8.792	84,7
1900/01	9.901	82,8
1901/02	10.775	77,6
1902/03	10.965	68,3
1903/04	10.729	61,3
1904/05	8.311	42,5

Forskellen i pensionsfrekvens mellem årgangene må blandt andet ses på baggrund af lovens regler om forhøjet tillægspension ved udsættelse af begæringen.

Muligheden for at opnå en højere pension ved at udsætte begæringen til efter det fyldte 67. år er blevet udnyttet af 18.595 pensionister, svarende til 27. pct. af det samlede antal. De pågældende har herved sikret sig en forhøjelse af pensionen med 5 pct. for hvert halve års udsættelse, med 30 pct. som den størst opnåelige forhøjelse efter loven. Et voksende antal har ønsket at opnå den maksimale forhøjelse på 30 pct.

I regnskabsåret er der udbetalt 43,7 mill. kr. i pension mod 35,4 mill. kr. i 1970–71. Siden 1. april 1965 er der i alt udbetalt godt 145 mill. kr. i pension.

Som et led i den opskrivning af tillægspensionsordningen, som blev besluttet i foråret 1971, er der med virkning fra 1. oktober 1971 ydet en bonus på indtil videre 1/3 til de tillægspensioner, som udbetales på grundlag af de nugældende regler. I Regnskabsåret er der udbetalt bonus med i alt 8,6 mill. kr.

Opskrivningen medfører i øvrigt, at arbejdsgiveres og lønmodtageres bidrag pr. 1. oktober 1972 forhøjes med 2/3.

Ligeledes pr. 1. oktober 1972 forhøjes de kommende slutpensioner med 2/3, det vil sige fra 2.400 kr. til 4.000 kr. De øvrige kommende pensioner forhøjes i forhold til den forsikringsmæssige dækning.

AOF – en del af din hverdag

16

Sekretær i AOF, Erik Stubtoft, drager i artiklen paralleller mellem hverdagens praktiske arbejde og de visioner arbejderbevægelsen har om et mere retfærdigt samfund. Han placerer AOF centralt i dette perspektiv og opfordrer til, at arbejderbevægelsen ikke giver afkald på sin frihed til at drage omsorg for f.eks. uddannelse af tillidsmænd.

Hvad adskiller AOF fra de andre?

AOF er arbejderbevægelsens oplysnings- og voksenundervisningsorganisation. Det er slået fast så ofte, at ingen kan være i tvivl. Men hvad indebærer dette – og adskiller AOF's virksomhed sig fra de øvrige oplysningsforbund?

Lad os se lidt på AOF's nye formålsparagraf – godkendt af LO, fagforbundene. Socialdemokratiet, kooperationen – altså af arbejderbevægelsen. Den lyder sådan:

AOF skal gennem oplysnings- og uddannelsesvirksomhed i overensstemmelse med arbejderbevægelsens idégrundlag virke for at udbrede viden og forståelse for værdier af samfundsmæssig karakter, herunder om det internationale samarbejdes betydning.

AOF skal på samme grundlag medvirke til en udvidelse af demokratiet i samfundet og stimulere interessen for aktiv medvirken i samfundets organisation.

Den vedtægtsbestemte repræsentation i AOF viser klart, at AOF er en integreret del af arbejderbevægelsen. Det fremgår jo iøvrigt tydeligt af formålsparagraffen, at hvad AOF skal foretage sig, skal ske på arbejderbevægelsens idégrundlag. AOF skal altså gennem sit oplysnings- og uddannelsesarbejde medvirke til at forandre samfundet i overensstemmelse med den demokratiske socialisme, som Socialdemokratiet og den øvrige arbejderbevægelse bekender sig til.

Disse samfundssændringer skal ske gennem udbygning af idealerne om lighed og solidaritet, altså på reformistisk vis. Arbejderbevægelsen har jo tilsluttet sig det repræsentative demokrati og demokratiets grundlæggende principper: *meningsfrihed, ytringsfrihed og foreningsfrihed.*

Her finder du altså AOF som en del af din hverdag!

Klasseskellen skal nedbrydes

Det kultursyn, som arbejderbevægelsen bygger på – og som AOF derfor arbejder ud fra – er, at kulturpolitik er i nær

sammenhæng med de politiske opgaver og værdier og dermed samfundets økonomiske og sociale struktur. Disse vitale opgaver må løses side om side.

Der har altid ligget det bag AOF's kulturelle arbejde, at kulturen skulle være et led i demokratiseringsprocessen, skulle nedbryde klasseskellene. Den skulle give alle mennesker mulighed for at opleve og at skabe.

Den kulturvirksomhed som arbejderbevægelsen skal fremme må naturligvis have det formål at give alle mennesker lige muligheder for at være med, opleve, skabe. Den skal også skabe forståelse for, at menneskene udvikles i kontakt og samvær med andre mennesker. Den skal udvikle åbenhed overfor forandringer, stimulere til selvstændighed og aktiv medvirken i samfundets funktioner, og dermed øge fællesskabets muligheder for at give bedre levevilkår til alle.

AOF mener at kunne bidrage til at give menneskene visioner om, hvordan samfundet kan ændres gennem demokratisk medvirken af så mange forskellige mennesker og opfattelser som muligt.

Her er AOF altså også en del af din hverdag!

Flere tillidsmænd må uddannes – bedre!

AOF har altid haft – og har stadig – en central placering i arbejdet med at fremme de faglige, politiske og kooperative organisations muligheder for bedre resultater.

Gennem sin omfattende kursusvirksomhed og udvidelse af studie- og håndbøger medvirker AOF til at skabe debat om og engagement i arbejderbevægelsens organisationer og om disses mål og midler. Samtidig øges medlemmernes forudsætninger for at øve indflydelse på såvel organisationen som dennes virksomhed.

Sammen med LO, arbejderhøjskolerne og fagforbundene har AOF de seneste år medvirket til at gøre uddannelsen af tillidsmænd bedre, mere omfattende og sat bedre i system. Set ud fra et demokratisk og samfundsmæssigt grundsyn er det af største vigtighed, at tillidsmænd indenfor hele arbejderbevægelsen uddannes gennem en bredt anlagt, grundlæggende og værdifuld skoling.

AOF's erfaringer og grundige viden om disse forhold medvirker til at gøre uddannelsen effektiv og spændende. Arbejdsmarkedet og samfundet får gennem tillidsmandsuddannelse tilført en enorm

mængde viden som ingen almen skole kan bidrage med.

På denne måde er AOF altså også en del af din hverdag.

Demokratiet skal udbygges!

AOF ser det som en af sine vigtigste opgaver at forstærke og udbygge demokratiet. Det har altid fremstået som et vigtigt middel hertil, at AOF kunne fremme og stimulere oplysnings- og studiekredsarbejdet med henblik på samfundsbetonede emner. For AOF er der to hovedkrav at opfylde her:

at give muligheder for oplysningsarbejde omkring emner og problemer som arbejderbevægelsen eller de enkelte organisationer i bevægelsen mener er væsentlige og aktuelle, og at stimulere til debat og selvstændig stillingtagen i spørgsmål som vedrører menneskets vilkår i samfundet – hvordan mennesket er og hvordan vi ønsker, at de skal være i fremtiden – alt sammen med udgangspunkt i arbejderbevægelsens idégrundlag.

Det er åbenbart, at arbejderbevægelsen på denne meget direkte og engagerede måde kan medvirke til at ændre organisationerne, samfundet, ja, og såmænd det enkelte menneske.

Derved bliver AOF's folkeoplysende virksomhed ikke bare et tilbud om at skaffe sig bedre kundskaber og blive dygtigere, men et vigtigt led i den demokratiske påvirkning af menneskene. Og derigennem en dynamisk faktor i hele samfundsudviklingen.

Her er AOF altså også en del af din hverdag!

Alle skal kunne få undervisning – altid!

AOF har altid set det som en af sine væsentlige opgaver at skabe forudsætninger for undervisning i elementære fag – og i de mere praktiske færdighedsfag. Især for de grupper i befolkningen som ikke i tilstrækkelig grad har fået disse behov tilgodeset i folkeskolen.

De seneste års uddannelses-eksplosion har nødvendiggjort denne opgave endnu mere. Uddannelseskløften mellem de yngre og ældre bliver stadig større. Man ved, at mellem 50–70 pct. af den voksne befolkning kun har 7 års skolegang. Og man kan regne ud, at endnu år 2000 vil mellem 25 og 30 pct. af de arbejdsaktive kun have disse 7 års folkeskole som uddannelsesgrundlag.

Når man så ser på de uddannelsesmu-

Den nye håndbog

ligheder vore unge af i dag har – og heldigvis for det – så er det nok rigtigt, at fremtidens klasseskæl kommer til at gå mellem dem, der har en uddannelse og dem der ikke har.

Denne brist i samfundets uddannelsesmæssige struktur er naturligvis et alvorligt handicap i en tid, hvor udviklingen præges af hurtige og gennemgribende forandringer.

Det er på denne baggrund, at AOF og arbejderbevægelsen lægger så stor vægt på, at alle skal kunne erhverve sig alle færdigheder – både de åndelige og de praktiske – i fritidsundervisningen. Og det ganske gratis.

Også her er AOF altså en del af din hverdag!

AOF må derfor stå frit og ubundet!

AOF's – og forøvrigt folkeoplysningens kritikere – hævder ofte, at oplysningsforbundenes programmer og andre tryksager ligner hinanden, at de indeholder samme emner, at emnerne præsenteres på samme måde, med samme argumenter og ind imellem endog med samme undervisere.

Disse påstande fremføres ofte til støtte for den opfattelse, at det er dyrt og urationelt at have så mange oplysningsforbund – og at det både for samfundet og for de enkelte elever gælder, at det ville være bedre om man slog alle oplysningsforbundene sammen i én organisation – og at virksomheden blev overtaget af kommunen.

Er denne kritik berettiget og er samslutningstanken løsningen? AOF mener nej. Det gælder nemlig naturligvis om for arbejderbevægelsen at være frit stillet i emnevalget, i tilbudsgivningen, i deltagerrekrutteringen, i valg af undervisere, i valg af undervisningsmateriale, i valg af undervisningsmetode, ja, og ofte i valg af undervisningssted.

Arbejderbevægelsen har mange grupper mennesker at tage hensyn til i tilrettelægnings af sine undervisningsmæssige tilbud. De med den dårligere skolegang, de med handicap som læsebesværligheder, skrive- og stavebesværligheder, de med mindre god økonomi, de med skifteholdsarbejde, de med dårlige transportmuligheder, de med sociale problemer, de med kontaktproblemer og mange flere. Derudover naturligvis de der skal uddannes til tillidsmænd på arbejdspladsen, i sambarhedsudvalget, i sikkerhedstjenesten, i kommunalbestyrelsen, i skole-

»Den nye Håndbog« for arbejdere og funktionærer – Arbejdsmarkedets Håndbog – foreligger snart i ny og a'jourført udgave. Omkring 1. december udkommer den nemlig!

Det er 6. gang, der nu udsendes, og vi kan roligt sige, at det har været en succes.

»Den nye Håndbog« er simpelthen blevet håndbogen, som arbejdsmarkedet bruger, og som ikke kan undværes.

»Den nye Håndbog« giver svar på det hele. Den indeholder bl.a. følgende love og aftaler m.v. med alle de ændringer, som er sket heri, siden 1972-udgaven udkom:

Regler om behandling af faglig strid
Lov om Arbejdsretten
Forligsmandsloven
Fællesordning for arbejde i holddrift
Regler om betaling for søgnehelldage
Aftale om arbejdsstudier
Aftaler om samarbejdsudvalg
Ferie-loven
Fritidsloven
Funktionærloven
Medhjælperloven
Arbejderbeskyttelsesloven
Arbejdsløshedsloven
Lønmodtagernes Garantifond
Sygeforsikringsloven
Dagpengereformen
Ulykkesforsikringsloven
Loven om ATP
Lærlingeloven
Lov om uddannelse af specialarbejdere m.m.
Lov om efteruddannelse af faglærte
Lov om »Ungdommens Uddannelsesfond«
Hovedorganisationernes love (i uddrag)

○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○

nævn, i udvalg, kommissioner, nævn etc. – kort sagt: de der skal varetage arbejderbevægelsens interesser på det idegrundlag, der er arbejderbevægelsens.

Hvis arbejderbevægelsen ønsker at udbygge sine uddannelsesmæssige, kulturelle og menneskelige programpunkter går vejen over AOF – og her bliver AOF altså igen en del af din hverdag!

Tilbage bliver kun at spørge dig: Er du enig i, at AOF er en større del af din hverdag end du troede – og at arbejderbevægelsen vil være dårligt stillet, hvis den skulle drømme om at give noget af sin frihed fra sig.

»Den nye Håndbog – Arbejdsmarkedets Håndbog« indeholder desuden statistiske oversigter bl.a. vedrørende arbejdsstandsninger, afstemninger om mæglingsforslag, arbejdsløsheds omfang, lønforhold, lærlingetilgang, mindstelønninger for lærlinge og meget andet foruden flere end 10.000 navne, adresser og telefonnumre vedrørende offentlige institutioner, LO, fagforbundene, fagforeningerne, arbejdsledernes organisationer, Dansk Arbejdsgiverforening med underorganisationer samt forskellige andre organisationer, institutioner og virksomheder.

»Den nye Håndbog« indeholder ca. 425 sider letlæseligt tospaltet tekst med en overskuelig indholdsfortegnelse. Det er den helt ideelle håndbog for enhver, som har brug for i en fart at finde frem til, hvilke bestemmelser, der er gældende inden for de mange forskellige emneområder, som »Den nye Håndbog« beskæftiger sig med.

»Den nye Håndbog« (1973-udgaven) koster kun kr. 34,00. Ved køb af mindst 5 eksemplarer gives der rabat, idet den i så fald kun koster kr. 29,00. Ved køb af mindst 50 eksemplarer koster den kun kr. 24,00.

Bogen kan bestilles hos AOF, Teglværks-gade 27, 3, 2100 København Ø. – gerne pr. telefon (01) 29 60 66.

HÅNDBOGEN giver svaret !

DEN NYE HÅNDBOG 1973
Arbejdsmarkedets håndbog

DAMERNES DAG

18

Flyt fingrene

Conrad og Aksel – TV-køkkenets glade madkunstnere – forstår kunsten at sætte krydderi på en udsendelse! Med en færdighed, der grænser til artisteri snitter og findeler de alt, hvad der kommer indenfor rækkevidde, mens de snakker os et øre af. Man kan sagtens blive smamisundelig ved at se, hvor let de kløver en stak persille og skiver et par løg ud. Men det har de sikkert også øvet sig på i adskillige år. – Og læg så mærke til deres redskaber. Det er nemlig *kram*. Flere af tingene er deres private, som troligt medbringes til hver udsendelse, hvilket fortæller lidt om den betydning, kokkene tillægger et godt stykke værktøj.

Men det er ikke desto mindre et område, hvor mangel på sparsommelighed husmoder lader sig nøje med det *brugelige* for at spare på kroner og øre, og hvor er det synd. En god kniv er dyr, og så må man endda også gerne investere et mindre beløb i et stykke strygestål for at genoprette det gode skær. Det forsvinder ret hurtigt, også selvom man husker altid at arbejde med et træbrædt som underlag. Det letter arbejdet at have sådan en super-kniv, og den kan såmænd også bruges til at hakke persille med, hvis De er fiks på fingrene. Har De ikke »conradske« færdigheder, så brug hellere persillekværnen.

Dengang det var sommer

Her i det kølige efterår kan man godt tale at tænke på en af de varme sommerdage. Det var på Orrefors – et af Sveriges ældste glasbrug – og trods ferielukning de fleste steder arbejdede her et lille glaspusterhold til glæde for turisterne, der stod i tætte stimer på tilskuerbalkonen. Det var fascinerende at følge processen med at omdanne en glødende

glasmasse til lysestage eller blomstervase. Det var varmt udenfor, men det var gloende inden døre – i ovnene blæste luerne i grader på op til 1400 (Celsius). Hver gang en luge blev åbnet, slog varmen op i ansigtet på tilskuerne, så kvinderne glødede og øjnene sved.

Glaspusterne arbejdede med rolige, afmålte bevægelser. Trods det skøre materiale hørtes ingen klirrende glasskår. De drak ofte vand – af og til med salt i – og tørrede sveden af panden. Det var jo varmt udenfor i dag. Men rækken af skønne lysestage og vaser voksede støt.

Det var en dag, hvor man blev glas-fan.

P.S. En sær fornemmelse fik man i ferie-flyet ved at købe en flad flaske cognac i lommestørrelse. Cognac'en var god nok. Anerkendt mærke og alt det dér, men flasken var af plastik.

Bevares – brudsikker og ikke nær så tung som en glasflaske – men alligevel!

Det siger stjernerne

I vore dage snakker man ikke så meget med stjernerne. Men man snakker *om* dem. Det er lige tidligt nok at gisne om ting i 1973, men det hævdes at interessen for horoskopoplæsning og stjerne-tydning vil tage et stort opsving. De fleste mennesker læser vist dagens horoskop, hvis der er et sådant i deres avis. De færreste tror dog på det de læser. Siger de da.

Interessen for stjernerne er gammel. Ægypterne og grækerne studerede dem allerede i oldtiden. En af de kendteste konger i Ægypten, Ramses den Anden, gav navn til flere af stjernetegnene, nemlig Vædderen, Vægten, Krebsen og Stenbukken. Han døde år 1223 før Kristus og hans gravsted blev smukt dekoreret med stjerne-symboler.

DSB's teaterrejser til Sovjetunionen

DSB's teaterrejser til Sovjetunionen (Leningrad, Moskva), er helt specielle rejseoplæg, der for rimelige penge gør det muligt for en dansk turist at opleve noget af et land, der verdenshistorien igennem har spillet en betydende rolle og som i mange situationer har været »på forside«.

Program

Rejserne afgår med fly så godt som hver lørdag vinteren igennem og returnerer den følgende fredag.

Udover teater-oplevelsen – der også for en ikke teatergænger – er en skønhedsoplevelse uden lige – er der gode muligheder for at stifte bekendtskab med de 2 store byers hverdag.

At komme i kontakt med den menige Sovjet-borger er alene på grund af sprogvanskelighederne næsten umuligt. Men alene det at befinde sig på en af Leningrads eller Moskvas enorme »prospekts« i et mylder af mennesker er en oplevelse.

Desværre er det ikke muligt at kombinere teaterturene med egentlige faglige studierejser, da det sovjetrussiske rejsebureau Intourist har fastsat opholdspriserne for rene teaterture til langt under det normale.

Alligevel mener vi at faglige grupper, sammenslutninger, arbejdspladser, studiekredse m.v. vil have stor glæde at deltage i disse rejser.

Alle nærmere oplysninger fås hos DSB Nørre/Dansk Folke Ferie, Frederiksborggade 42, 1360 København K. Telf. Mi 3442 eller det nærmeste DSB-Rejsebureau eller jernbanestation.

Statsbanepersonalets Sygekasse *Regnskab 1971/72*

Medlemmer, der ønsker det, vil kunne få sygekassens regnskab tilsendt ved anmodning herom til velfærds-kontoret.

PERSONALIA

Forfremmelse til lokomotivfører (17. lrm.) efter ansøgning pr. 1-10-1972

Lokomotivførerne (13. lrm.):

O. A. Holm, ddt Fa i ddt Fa.
I. J. Christensen, ddt Str i ddt Str.
J. Kristiansen, ddt Gb i ddt Gb.
B. Christoffersen, ddt Gb i ddt Gb.
H. C. Thiessen, ddt Pa i ddt Gb.
T. A. Sørensen, ddt Ar i ddt Fa.
K. L. Møller, ddt Ab i ddt Fa.

Forfremmelse til lokomotivfører (15. lrm.) pr. 1-9-1972

Lkf. (L-afli) (13. lrm.) P. L. Ingstrup, ddt Hgl i ddt Hgl.

Forfremmelse til lokomotivassistent (10. lrm.) pr. 1-10-1972

Lokomotivmedhjælperne (7. lrm.):
J. E. Jørgensen, ddt Hg i ddt Hg.
M. B. Rasmussen, ddt Hg i ddt Hg.

Forflyttet efter ansøgning pr. 1-9-1972

Lkf. (13. lrm.) M. F. Nielsen, ddt Kh i ddt Gb.
Elf. (13. lrm.) E. Nielsen (Skov), ddt Gb i ddt Kh.
Lkas (10. lrm.) A. O. H. Frederiksen, ddt Kh i ddt Hg.

Forflyttet pr. 1-9-1972

Lkmh. (7. lrm.) K. B. Borre, ddt Kh i ddt Gb.

Overgået til anden stilling pr. 1-9-1972

Lkf. (17. lrm.) F. L. Pedersen, ddt Fa, lkf. (13. lrm.) ddt Fa.

Afsked efter ansøgning pr. 31-10-1972

Lki. (20. lrm.) B. E. Bigum, ddo Kh gr. alder m/pension.

Afsked pr. 30-11-1972

Lkf. (17. lrm.) L. Hueg, ddt Fa gr. svagelighed m/pension.
Lkf. (15. lrm.) H. S. Knudsen, ddt Fa, gr. svagelighed m/pension.

Dødsfald

Pens. lokomotivfører J. V. S. Ender- sen, København, er afgået ved døden den 7-8-1972.

Pens. lokomotivfører S. Ø. Herman- sen, Esbjerg, er afgået ved døden den 5-8-1972.

Pens. lokomotivfører K. O. Petersen, Århus, er afgået ved døden 29-7-1972.

Pens. lokomotivfører N. K. Rasmus- sen, København, er afgået ved døden den 29-7-1972.

Pens. lokomotivfører C. Olesen, Kø- benhavn, er afgået ved døden den 8-10-1972.

Afskeds- og velkomstfest

Godsbanegårdens afdeling vil atter i år meget gerne invitere vore medlemmer og pensionister til afskeds- og velkomstfest.

Festen afholdes som sædvanlig den 1. december 1972 kl. 12,00, i Folkets Hus, Enghavevej 40.

På denne dag tager vi afsked med de af vore kolleger, der i årets løb er gået over i pensionisternes rækker, og byder samtidig nytilkomne velkommen i afdelingen.

Traktementet vil blive det samme som sidste år, nemlig: 1 stykke med sild – herefter Køkkenchefens specialitet »CHARAPULCA« (en rigtig manderet) og vi slutter med 1 stykke med ost. Der serveres naturligvis passende med pilsner og snaps. Efter spisningen er der kam- meratligt samvær i de tilstødende loka- ler, og her serveres kaffe med cognac samt cigar og cigaretter efter ønske.

Prisen er igen i år uforandret 35 kr. pr. deltager.

Afdelingsbestyrelsen opfordrer så man- ge som muligt, både medlemmer og pensionister, til at deltage for derigen- nem at give dagen den festlige ramme den fortjener.

Tilmelding sker på de fremlagte lister på Godsbanegårdens opholdsstue, eller på telefonerne 59 30 93 og 94 75 46.

Afdelingsbestyrelsen henstiller at til- melding sker så snart dette læses, vi har desværre ikke mulighed for at minde om dagen inden den 1. december.

VEL MØDT.

P. B. V.
Poul Busk.

LO's Jubilæumsfond

Ifølge Jubilæumsfondens fundats udlod- des hvert års renteindtægt til ansøgere over 30 år, som er medlem af organisa- tioner tilsluttet LO. Legaterne ydes som hjælp til deltagelse i kurser vedrørende organisationskundskab, socialøkonomi o. l. arrangeret af AOF eller fagbevægelsen

og dermed beslægtede institutioner i ind- og udland. Det er ikke fondens opgave at yde støtte til kurser vedrøren- de teoretisk uddannelse inden for på- gældendes erhverv som f.eks. maskinist- skole o.l.

Ansøgere, der ikke tidligere har mod- taget legat af fonden, har fortrinsret.

Ansøgningsskemaer kan rekvireres i LO, og vi gør opmærksom på, at *samt- lige spørgsmål skal være besvaret, og do- kumentation for ansøgerens deltagelse i kurset vedlagt*, idet ansøgningen ellers ikke vil blive behandlet. Ansøgerne kan ikke forvente svar før efter 1. marts 1973, og såfremt fondens svar ikke fore- ligger inden 15. marts har andragendet ikke kunnet imødekommes.

Unge under 30 år henvises til LO's Ungdomsfond.

Vi beder venligst forbundene om på egnet måde at gøre medlemmerne be- kendt med foranstående og indsende eventuelle ansøgninger til LO inden 1. marts 1973 forsynet med forbundets indstillingspåtegning.

Lokomotivpersonalets Hjælpefond

I henhold til hjælpefondens vedtægter uddeles i december understøttelser på 50-100 kr., der kan søges:

1. Af medlemmer.
2. Af pensionerede lokomotivmænd.
3. Af enker efter lokomotivmænd.
4. Af forældreløse børn under 18 år af de under 1., 2. og 3. nævnte.

Ansøgningsskemaet kan fås på forenin- gens kontor og må senest den 1. decem- ber være tilbagesendt til Lokomotivper- sonalets Hjælpefond, Hellerupvej 44, 2900 Hellerup.

Ansøgere, hvem understøttelse bevil- ges, vil modtage underretning herom i december.

Lokomotivfører A. Henriksen og Hustrus Legat

Renterne af legatkapitalen uddeles efter ansøgning til trængende lokomotivmænd, som er eller ved deres afsked var sta- tioneret ved Fredericia driftsdepot, eller trængende enker efter sådanne.

Der uddeles indtil 3 portioner á 50 kr. årligt af renterne fra ca. 3.000,- kr. legat- kapitalen andrager, og ansøgning herom indsendes til Dansk Lokomotivmands Forening, Hellerupvej 44, 2900 Hellerup, senest den 1. december.

Adressefortegnelse

SVEND JØRGENSEN
BLICHERSVEJ 3-1 TH
269 HELSINGØR

20

København, Godsbanegård: Lokomotivfører P. J. J. Busk, Bremensgade 64, st., 2300 København S. Tlf. 59 30 93.
Kasserer: Lokomotivfører P. K. Kristensen, Banefløj 8. 2. tv., 2700 Brønshøj. Tlf. 94 75 46.

Helgoland: Lokomotivfører E. C. L. Christiansen, Tværbommen 41, st. th. 2820 Gentofte. Tlf. GE 5659 v.
Kasserer: Lokomotivfører A. C. Quaade, Vigerslevvej 267 B, 1. th. 2500 Valby. Tlf. VA 2642.

Enghave: Lokomotivassistent A. K. Nielsen, Grænsevej 62. 2650 Hvidovre. Tlf. 78 45 06.
Kasserer: Lokomotivassistent B. Madsen, Gl. Køge Landevej 277 A. st. 2650 Hvidovre. Tlf. 78 19 68.

Roskilde: Lokomotivfører Kaj Juul Rasmussen, Holbækvej 10, 4000. Tlf. (03) 35 76 20.
Kasserer: Lokomotivfører Aa. Preisler, Sv. Estridsensvej 11, 4000. Tlf. (03) 35 55 40.

Helsingør: Lokomotivfører A. Schmidt, Gylfesvej 22, 3000. Tlf. (03) 21 30 96.
Kasserer: Lokomotivfører A. B. Hansen, Odinsvej 36 E, 3000. Tlf. (03) 21 42 77.

Næstved: Lokomotivfører B. I. Sørensen, Præstøvej 109 C, 1. th., 4700. Tlf. (03) 72 80 20.
Kasserer: Lokomotivfører J. Ourø Jensen, Præstøvej 177. 4700. Tlf. (03) 72 48 45.

Gedser: Lokomotivfører P. O. Fischer, Langgade 8 A, 4874.
Kasserer: Lokomotivfører J. O. Jensen, Ø. Alle 7, 4874.

Rødby Færge: Lokomotivfører S. G. Lund Pedersen, Svanevej 14, 4970. Rødby Havn. Tlf. (03) 90 54 60.
Kasserer: Lokomotivfører H. Bahne Larsen, Lærkevej 9, 4970 Rødby Havn.

Kalundborg: Lokomotivfører E. J. V. Høtoft, Bredekildevej 77, 4400.
Kasserer: Lokomotivfører P. A. Jensen, Stationsvej 3 B, 4400.

Korsør: Lokomotivfører S. Juul Madsen, Thiesens Allé 29, 1., 4220. Tlf. (03) 57 24 74.
Kasserer: Lokomotivfører B. R. Hansen, Æblehaven 9, 4220.

Nyborg: Lokomotivfører A. K. Johansen, Gormsvej 14, 5800. Tlf. (09) 31 27 70.
Kasserer: Lokomotivfører K. B. Rasmussen, Sprotoften 45. 1., 5800. Tlf. (09) 31 22 53.

Odense: Lokomotivfører P. A. L. Jørgensen, Poul Møllersvej 13, 5000. Tlf. (09) 11 59 09.
Kasserer: Lokomotivfører N. E. K. Larsen, Prs. Benediktes Allé 4, 5250 Fruens Bøge. Tlf. (09) 13 63 28.

Svendborg: Lokomotivfører E. Larsen, Tvedvej 167 A. Tved pr. 5700 Svendborg.

Fredericia: Lokomotivfører N. P. Junker, Ørnevej 11, 1. th., 7000. Tlf. (05) 92 46 36.
Kasserer: Lokomotivfører A. Vilhelmsen, Sjællandsgade 49, 1., 7000. Tlf. (05) 92 46 37.

Padborg: Lokomotivfører M. K. Nielsen, Egevej 17. 6330. Tlf. (046) 7 33 65.
Kasserer: Lokomotivfører C. B. Iversen, Jernbanegade 43, 6330. Tlf. (046) 7 32 88.

Haderslev: Lokomotivfører A. C. Dinesen, Vestergade 42, 1., 6100. Tlf. (045) 2 65 61.

Tønder: Lokomotivfører P. F. Behr, Horupsgade 41. 6270. Tlf. (047) 2 16 76.
Kasserer: Lokomotivfører E. Jensen, Frilandsvej 11. 6270. Tlf. (047) 2 16 05.

Esbjerg: Lokomotivfører V. Dorner, N. J. Poulsensvej 4. st., 6700. Tlf. (05) 12 49 56.
Kasserer: Lokomotivfører H. M. Barlo, Strandbygade 58, 3. th., 6700. Tlf. (05) 12 90 58.

Struer: Lokomotivfører B. S. Kristensen, Gimsinghøj 25. 7600. Tlf. (07) 85 06 12.
Kasserer: Lokomotivfører K. R. Christensen, Nygade 12, 7600.

Frederikshavn: S. A. Hansen, Lundevej 36. 9900.

Kasserer: Lokomotivfører H. Lund, Lindegårdsvej 23. 9900.

Ålborg: Lokomotivfører Finn C. Christensen, Købkesvej 14, 9000. Tlf. (08) 12 16 91.

Kasserer: Lokomotivfører P. G. Pedersen, Konvalvej 9. Tlf. (08) 13 32 65.

Randers: Lokomotivfører N. Larsen, Rindsvej 31. 8900.

Kasserer: Lokomotivfører P. S. Henriksen, Rosenborg Allé 9. 8900.

Århus Lokomotivfører E. G. Appel, Åbyhøjgård 21. 8230 Åbyhøj.
Tlf. (06) 15 48 87.

Kasserer: Lokomotivfører E. A. Lønnqvist, Rosenvangs Allé 20. 8260 Viby J. Tlf. (06) 14 09 99.

Viborg: Lokomotivfører E. E. Jensen, Frihedsvej 1, 8800.

Kasserer: Lokomotivfører C. J. Nissen, Jernbanegade 7. 8800.

Herning: Lokomotivfører Aage Lauridsen, Silkeborgvej 47, 7400. Tlf. (07) 12 44 83.

Kasserer: Lokomotivfører O. Bruno, Haraldsgade 19. 7400.
Tlf. (07) 12 20 05.

Flytning

Husk i god tid at melde flytning til postvæsenet. Hvis medlemsbladet udebliver, meld det da til postvæsenet. Hjælper dette ikke, skriv så til bladets ekspedition.

Artiklers indsendelse

Artikler eller notiser, som ønskes optaget i medlemsbladet, skal foreligge hos redaktionen senest 3 uger før, medlemsbladet udkommer den 10. i hver måned. Op til højtiderne må regnes med længere frist, for at optagelse kan være sikker.